

Streszczenie. Katecheza XI. Ks. Wojciech Kućko. Sposoby realizacji celów programu duszpasterskiego w rodzinie, w parafii i diecezji.

Soborowa wizja uczestnictwa świeckich w życiu i misji Kościoła jest ciągle aktualnym zaproszeniem do poszukiwania nowych form zaangażowania. Kościół to nie tylko hierarchia, ale cały Lud Boży, który na mocy sakramentu chrztu świętego wspólnie wędruje na drodze do zbawienia.

Hasło roku duszpasterskiego „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła” niesie ogromną treść teologiczną i duszpasterską. Oznacza ona włączenie osoby lub grupy w życie społeczne w różnych formach i na różne sposoby. Warto się zastanowić jak patrzeć na kategorię „uczestnictwa” z perspektywy biblijnej, może to rozjaśnić możliwości jej realizacji w różnych przestrzeniach życia kościelnego.

Po pierwsze, z faktu stworzenia wynika szczególne zadanie człowieka w kontynuacji stwarzania świata. Człowiek otrzymał ziemię w posiadanie, w zarząd, ma być jej odpowiedzialnym administratorem, który czyni wszystko w duchu Bożych przykazań.

Po drugie, człowiek został stworzony jako istota społeczna, która realizuje się wówczas, gdy się ofiaruje, wychodzi poza horyzont własnych wygod i przyzwyczajzeń. Bóg stworzył człowieka „mężczyzną i kobietą” i zaprosił ich do budowania komunii osób.

Po trzecie, historia człowieka jest częścią historii zbawienia. Udział w królestwie Bożym, do którego zaproszeni są chrześcijanie, rozpoczyna się już na ziemi poprzez udział w tworzeniu historii świata.

Po czwarte, św. Paweł rozwijając naukę o nowym stworzeniu uświadamia, że chrześcijanin ma „żyć w Chrystusie”, „być w Nim”.

Celem procesu synodalnego jest przede wszystkim pobudzenie wiernych do aktywnego i świadomego uczestnictwa w życiu wspólnot parafialnych i diecezjalnych. Syntezy różnych etapów procesu synodalnego, które ukazały się w czasie jego trwania, świadczą o potrzebie takiego uczestnictwa w różnych wymiarach życia Kościoła katolickiego w świecie.

1. Uczestnictwo w życiu rodziny.

Rodzina to przestrzeń w której człowiek może najpełniej zrozumieć swoje powołanie do bycia dla drugiego. Może więc być ona „szkołą uczestnictwa”, gdzie jej członkowie w duchu pokory, służby, cierpliwości i miłości kształtują w sobie postawy otwartości, braterstwa i solidarności. Tradycja katolicka widzi w rodzinie „Kościół domowy”, czyli wspólnotę na wzór Kościoła Chrystusowego. Podstawowym zadaniem rodziny jest przekaz wiary. Katecheza rodzinna wyprzedza każdą inną formę katechezy. Uczestnictwo w życiu rodziny to

także wzajemne zachęcanie do życia sakramentalnego, przede wszystkim do udziału w niedzielnej Mszy Świętej. Uczestnictwo w życiu rodziny wyraża się ponadto we współpracy i wzajemnej pomocy w codzienności.

2. Uczestnictwo w życiu parafii.

Parafia jest dla wiernych podstawowym punktem odniesienia w ich myśleniu o Kościele jako wspólnocie. To właśnie w parafii wierni otrzymują sakramenty święte, mogą otrzymać pomoc duszpasterską a nierzadko charytatywną. Kościół parafialny to miejsce modlitwy i spotkań, przestrzeń *sacrum*, w której głoszone jest słowo Boże i zachęty do życia moralnie dobrego. Istniejące grupy i stowarzyszenia są dobrymi przestrzeniami realizacji zainteresowań religijnych oraz budowania postawy ofiarności w dawaniu czasu i zdolności dla drugiego człowieka.

3. Uczestnictwo w życiu diecezji

Zaangażowanie w życie Kościoła może się wyrażać także poprzez uczestnictwo w życiu diecezji. Modlitwa za biskupa diecezjalnego, informowanie o wydarzeniach ogólnodiecezjalnych, promowanie działalności grup i stowarzyszeń mogą wpływać pozytywnie na pewnego rodzaju „przybliżanie” diecezji do wiernych. Wyrazem odpowiedzialności za wspólnotę diecezjalną jest podejmowanie proponowanych przez przełożonych działań, a czasem wychodzenie z takimi inicjatywami, które mogłyby usprawnić i urozmaicić działanie duszpasterskie i ewangelizacyjne.